

nemu odboru, in predlagam, da bi se cela peticija takoj odklonila. (Dobro, dobro na desni.)

Prosta beseda, zdrave misli.

(Konec.)

Resnica, taki ljudje, ki snujó „južno mejo“, so naši smrtni sovražniki. Mar ne merijo na to, da nas popolno vgonobijo? Vzemi kmetu posestvo, pa ni več sam svoj, moral bo biti hlapec ali ga bode pa novi gospodar spodil z otroki vred od hiše. Ali ni to žalostno zadosti?

To nameravajo nekateri, nemški narodnjaki, z nami zaspanimi Slovenci. Društvo hočejo osnovati, naj preskrbljeno s potrebnim denarjem, pokupi s časom naše slovenske kmetije, da jih nemškim naseljencem proda ali da v najem. Nekateri nemške hranilnice so nam že očitno pokazale roge ter Slovincu ne posodijo več denarja, zato pa moramo našim prijateljem močno hvaležni biti, da so nam slovenske posojilnice na raznih krajih in hranilnice v Celji priskrbeli! Žal, da lepih slovenskih kmetij pride na boben še vedno veliko in nje bi lahko nemške hranilnice ali nemška društva pokupila ter jih svojim ljudem v roke spravila. Kam pa bodo potem šle nesrečne slovenske družine? Služit!

Kdo je tedaj naš prijatelj? Gotovo le ta, ki je našega rodú, ki pozna naše razmere pa nam z ostro besedo očita nemarnost, hotoč naš s tem opomniti k boljemu. Ali je pa morebiti ta naš prijatelj, kateri nas hvali, dokler pri nas glasú potrebuje in išče naših slabosti, ktere naj mu poznej pripomorejo do našega pogina? Če nikdar poprej, sedaj moram spoznati, da umno gospodarstvo je temelj vsemu narodnemu gospodarstvu in obstanku. Če bodedo sami svoji gospodarji, od sovražnikov ne več odvisni, tedaj nas ne bodo mogli ugonobiti.

Naši sovražniki po svojih časnikih priporočajo, naj pri naših rojakih nič ne kupijo, naj naše časnike in slovstvo po vsej moči zatirajo. To pa vse očitno.

Ker nam hočejo torej naši smrtni sovražniki naš temelj podreti, zato moramo mi še bolje prepoznati, kaj da nam je potrebuo ali koristno. Če bodo naši kmetje trdni gospodarji, ne bo mogoče nas podjarmiti, kajti pripoznati moramo, da naši kmetovalci ne prodajo radi svojih posestev, dokler jih le obdržati zamorejo.

Kako pa moramo pospešiti naša gospodarstva? Stori se lahko na različne načine, in naj bi le vsaki po svoji moči pomagal v to! Pred vsem moramo skrbeti za to, da se razširja narodna zavest, da se uči in privadi naše ljudstvo varčnosti in umnega gospodarstva. Vam, dragi bralci, priporočam, naj bi skrbeli za to, da bi še vsaki enega bralca in naročnika za naš cenjeni list „Slov. Gosp.“ pridobil, naj bi se napravila bralca društva in naši gg. župani

naj bi blagovolili skrbeti, da bi potovalni učitelj ljudstvo po občinah različne gospodarske stroke učil.

Sedaj, po zimi bila bi kaj lepa priložnost za to. Da bi v sedanjih slabih časih se nekaj denarja prihranilo, morali bi zmerno živeti, ter ne posnemati meščanov.

Varujmo se krčem in dragega, malo vrednega oblačila in pa tožeb!

Naj bi imel vsak narodnjak skrb za to, da bi po svoji moči ljudi svaril pred prepirom, pijanščino in tožbami. Te napake strašno veliko denarja pogoltnejo in blagostanje podirajo po naših krajih. F. P—k.

Gospodarske stvari.

O hlevih za svinje.

Hlev je našim domačim živalim navadno stanovanje in ima zato gotovo veliko moči na njih zdravje in razvijanje njih života.

Pogostem pa se sliši, da toži katera gospodinja; pri meni sviné nič ne mara snage; bolj ko nastiljam, bolj mokro je v hlevu. Kaj je na tem resnice? Da je v hlevu nesnage, to je že lahko ali krivo je ni toliko sviné, kolikor hlev, v katerem je zaprto.

Marsikateri gospodar se ne skrbi prav nič za svinjake, da si ravno pri njih trpi veliko škode. V hlevu mora biti suho na tleh in naj bode gospodarju na skrbi, da oteka redno mokrota iz hleva. Zato naj bodo tla nekaj nagujena in če le mogoče iz cementa, ako pa človek ne zmore tega, naj si napravi tla iz desek in sicer tako, da leže deske vsaj za dve pesti od prsti višje.

Dokler je sviné mlado, občuti mraz sila hudo in zato je treba skrbeti, da je v svinjaku dovolj toplo, vendar pa ne preveč, kajti to bi bilo tudi lahko svinjam na škodo pri zdravji. To še tembolj, ako se izpusté po zimi ven na prosto, kar je za nje potreba.

Treba pa je po tem takem, da se poleti svinjak lahko prezračí, po zimi pa pokrije s slamo ali tudi po straneh, vsaj po zunanjih, s turševino pozadela.

Ni nam pač potreba, da še tu posebej povdarjamo, naj se pusti svinétu tudi po zimi do svežega zraka, po leti pa mu je treba sveže vode, da je pije in druge, da se v njej koplje, kedar mu je ljubo. Tudi krtači ne prizanašaj. Bolj ko bode snažna žival, bolj in hitreje ti postane debela.

Vgatno vino.

Da je črno vino vgatno, to vsi znamo, ali to mu je tudi potrebno in je za-nj znamenje, da je pravo. Ali kaj, ako je belo vino vgatno? Tega nič nima človek rad in vendar ni pre-